

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1255/2025
15.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Југославе Родић Соколовић, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.286/2025 од 19.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 15. октобра 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Југославе Родић Соколовић, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажна пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.286/2025 од 19.08.2025. године у погледу одлуке о казни, тако што Врховни суд окривљеног АА за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, за које је правноснажно оглашен кривим, применом одредаба чланова 4, 42, 45. и 54. Кривичног законика осуђује на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 10 (десет) месеци, док у непреиначеном делу правноснажна пресуда остаје неизмењена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К бр.290/24 од 12.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од једне године која се има извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, са електронским надзором.

Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара на слободи, која ће се извршити у Здравственом центру у Зајечару – Одељењу психијатрије, и трајаће једну годину, а уколико се окривљени без оправданих разлога не подвргне лечењу на слободи или лечење самовољно напусти, или поред лечења наступи опасност да понови противправно дело предвиђено законом као кривично дело, тако да је потребно његово лечење и чување у здравственој установи, суд може изрећи обавезно психијатријско лечење и чување у таквој установи.

Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, те да Основном јавном тужилаштву у Зајечару плати износ од 76.376,55 динара на име трошкова кривичног поступка, у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.286/2025 од 19.08.2025. године, усвојена је жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Зајечару, и преиначена је пресуда Основног суда у Зајечару К бр.290/24 од 12.03.2025. године у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљени АА због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, због ког је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од две године, док је предлог јавног тужиоца да се окривљеном изрекне мера безбедности обавезног лечења алкохоличара одбијен као неоснован и првостепена пресуда у непреиначеном делу остала неизмењена.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Југослава Родић Соколовић поднела је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.286/2025 од 19.08.2025. године због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијану пресуду и предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

По налажењу Врховног суда, основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је Апелациони суд у Нишу доношењем побијане другостепене пресуде Кж1 бр.286/25 од 19.08.2025. године учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП на штету окривљеног, обзиром да је одлуком о кривичној санкцији повредио одредбу члана 54. став 3. КЗ, којом је императивно прописано да се околност која је обележје кривичног дела не може узети у обзир и као отежавајућа, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног

облика кривичног дела, или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Наиме, другостепени суд је у конкретном случају преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни и окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године. Приликом одмеравања висине казне, другостепени суд је, оцењујући да је жалба јавног тужиоца основана, ценио и околност да је окривљени управљао својим возилом са алкоholeмијом од 2,48 милиграма алкоholeа у организму, без возачке дозволе за управљање „Б“ категоријом моторних возила и уз прекорачење брзине, које околности су већ истоветно наведене и у чињеничном опису изреке првостепене пресуде као обележје бића кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, због ког је окривљени правноснажно оглашен кривим, а у вези непридржавања од стране окривљеног саобраћајних прописа из члана 30, 31, 41, 44. и 178. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Стога наведене околности, сходно одредби члана 54. став 3. КЗ, која предвиђа принцип забране двоструког вредновања, не могу бити вредноване као отежавајуће, односно не могу бити узете у обзир два пута, а што је Апелациони суд у Нишу као другостепени у конкретном случају учинио.

Са изнетих разлога, налазећи да се основано поднетим захтевом истиче да је правноснажном другостепеном пресудом на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, Врховни суд је ову повреду закона отклонио, тако што је побијану пресуду преиначио у погледу одлуке о казни и окривљеног АА за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, због ког је правноснажном пресудом оглашен кривим, применом одредаба чланова 4, 42, 45. и 54. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 10 (десет) месеци.

Врховни суд је нашао да је овако одмерена казна затвора сразмерна објективној тежини извршеног кривичног дела, те олакшавајућим околностима које су у смислу члана 54. КЗ утврђене на страни окривљеног у редовном поступку, као и степену кривице окривљеног и јачини угрожавања заштићеног добра, те да је изречена кривична санкција нужна и довољна да се њоме у конкретном случају оствари општа сврха изрицања кривичне санкције из члана 4. КЗ, те сврха кажњавања из члана 42. КЗ, како у односу на самог окривљеног, тако и на плану генералне превенције.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић